

Fremsat den 23. oktober 2025 af social- og boligministeren (Sophie Hæstorp Andersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service

(Selvbestemmelsesordning ved valg af tidsbegrænset bostøtte for borgere i hjemløshed, der har haft ophold på herberger m.v.)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 22. september 2025, som ændret ved § 4 i lov nr. 716 af 20. juni 2025 og § 2 i lov nr. 745 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 85 a indsættes som *stk. 3-6*:

»*Stk. 3.* Borgeren har ret til at vælge, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 1 inden udskrivning fra boformen efter § 110, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan afslå borgerens valg af bostøtte efter stk. 3 på baggrund af faglige eller ressource-mæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten. Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af

bostøtten efter stk. 3, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

Stk. 5. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 3.

Stk. 6. Social- og boligministeren fastsætter en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 3.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for afgørelser om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, stk. 1, i lov om social service, der er truffet før lovens ikrafttrædelse. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Selvbestemmelsesordning ved valg af tidsbegrænset bostøtte
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at indføre mulighed for, at borgere, som har haft ophold på en boform efter § 110 (herefter herberger m.v.) i lov om social service (herefter serviceloven), selv kan vælge leverandør af den tidsbegrænsede CTI-bostøtte, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse herom. Baggrunden for lovforslaget er finansloven for 2025, hvor regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre er blevet enige om at afsætte midler til at indføre selvbestemmelse for borgere i hjemløshed, som visiteres til bostøtte efter CTI-metoden (Critical Time Intervention) i housing first-tilgangen.

Bestemmelsen om bostøtte efter § 85 a kom ind i lov om social service (herefter serviceloven) ved lov nr. 482 af 12. maj 2023 om omlægningen af indsatsen mod hjemløshed, udvidelse af ordningen om udslusningsboliger og indretning af bofællesskaber m.v., som opfølgning på aftalen om *Fonden for blandede byer – flere billige boliger og en vej ud af hjemløshed* af 26. november 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet) Dansk Folkeparti, SF, Enhedslisten og KristenDemokraterne.

Med bestemmelsen om bostøtte efter § 85 a kan kommunalbestyrelsen tilbyde hjælp, omsorg eller støtte efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed. Det er kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om bostøtten, herunder også valg af leverandør af bostøtten. Herefter fremgår det, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, skal kommunalbestyrelsen, som led i udarbejdelsen af handleplanen efter servicelovens § 142, stk. 4, skriftligt begrunde, hvorfor borgerens ønske ikke efterkommes i afgørelsen om bostøtte efter § 85 a.

Med lovforslaget forslås det at indføre en ret til, at borgeren selv kan vælge leverandør af den tidsbegrænsede CTI-bo-

støtte efter housing first-tilgangen, og dermed øge borgerens inddragelse og selvbestemmelse i samarbejdet mellem borgeren og den fagprofessionelle, når der træffes afgørelse om den tidsbegrænsede CTI-bostøtte efter § 85 a i serviceloven.

2. Selvbestemmelsesordning ved valg af tidsbegrænset bostøtte

2.1. Gældende ret

Det følger af servicelovens § 85, at kommunalbestyrelsen skal tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Det fremgår af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 7, at kommunerne frit kan vælge, efter hvilken metode støtten til den enkelte ydes, hvormed der er mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan visitere borgeren til støtte efter de specialiserede støttemetoder efter housing first-tilgangen. Housing First er en helhedsorienteret tilgang til hjemløshed, hvor borgeren tilbydes en bolig og samtidig modtager en individuelt tilrettelagt bostøtte.

Målgruppen for hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder efter § 85 er borgere, som har betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Socialpædagogisk støtte til en borger med særlige sociale problemer, herunder psykisk sårbarhed, alkohol- og/eller stofmisbrug og hjemløshed, kan f.eks. være rettet mod en større selvstændiggørelse og udvikling af personlige færdigheder, opretholdelse af sociale netværk, struktur i dagligdagen m.v.

Det følger af servicelovens § 85 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer. Det følger videre af §

85 a, stk. 2, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

Det følger af bemærkningerne til stk. 1, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 8, at formålet med bestemmelsen er, at kommunalbestyrelsen i højere grad vil kunne tilbyde bostøtte efter de specialiserede bostøttemetoder efter housing first-tilgangen med det overordnede formål, at flere borgere i hjemløshed eller i risiko herfor vil kunne tilbydes en individuel tilrettelagt og intensiv bostøtte, som skal hjælpe borgere i overgang til egen bolig samt til at kunne fastholde egen bolig.

Det følger videre af bemærkningerne, at den individuelt tilrettelagte bostøtte vil kunne gives ud fra den enkeltes behov som en udgående, ambulant støtte primært i borgerens eget hjem eller dér, hvor borgeren opholder sig. Housing First-tilgangen anvendes sammen med tre specialiserede bostøttemetoder til at yde en individuel, fleksibel og helhedsorienteret indsats til borgere med særlige sociale problemer i hjemløshed eller i risiko herfor: Assertive Community Treatment (herefter ACT-metoden), Intensive Case Management (herefter ICM-metoden) og Critical Time Intervention (herefter CTI-metoden). Derudover kan en modificeret ACT-metode også anvendes. Metoderne er målrettet borgere med varierende støttebehov. ACT-metoden henvender sig til de borgere, der har de mest intensive og langvarige støttebehov, og som kun i meget begrænset omfang kan benytte andre støtteindsatser. ICM-metoden er til den gruppe af borgere i hjemløshed, som har behov for støtte i en længerevarende periode, og som i nogen grad kan benytte andre støtteindsatser. CTI-metoden henvender sig til de borgere, der i betydelig grad kan benytte det eksisterende støttesystem, og som primært har brug for støtte i en kortere overgangsperiode, herunder til at få opbygget et støttenetværk i det eksisterende system. For alle metoderne gør det sig gældende, at den enkelte borger ikke visiteres til et antal timer, men i stedet vil blive visiteret til bostøtte efter en af metoderne. Alle metoderne er baseret på et forholdsvist lavt antal borgere tilknyttet den enkelte bostøttemedarbejder.

Det fremgår af servicelovens § 142, stk. 4, at såfremt borgeren vurderes at have behov for støtte efter § 85 a, skal det som led i udarbejdelsen af handleplanen for personer, der har ophold i en boform efter servicelovens § 110 afdækkes, om borgeren har et ønske om, at boformen efter § 110 leverer hele eller dele af bostøtten efter § 85 a til borgeren. Det følger endvidere af bemærkningerne til § 85 a, stk. 2, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 8, at såfremt kommunalbestyrelsen ikke følger borgerens ønsker til leverandør af bostøtte efter § 85 a, skal dette skriftligt begrundes i afgørelsen, og at det kan indgå i arbejdet med handleplanen, om boformen efter servicelovens § 110 på anden vis kan støtte borgeren i overgangen til egen bolig.

Af servicelovens § 148 fremgår det, at kommunalbestyrel-

sen i borgerens handlekommune, jf. §§ 9-9b, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fører tilsyn med de tilbud, som kommunalbestyrelsen i denne kommune i forhold til den enkelte person har truffet afgørelse om, jf. § 3, stk. 1, i serviceloven. Kommunalbestyrelsen fører således et personrettet tilsyn i tilfælde, hvor kommunen har truffet afgørelse om støtten efter § 85 a.

Det følger af servicelovens § 176 a, at staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter til bostøtte efter § 85 a i op til 2 år efter borgerens udskrivning fra en boform efter § 110 i følgende situationer: 1) kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om bostøtten inden borgerens udskrivning fra boformen efter § 110. 2) Borgeren har i umiddelbar forlængelse af udskrivningen fra boformen efter § 110 fået midlertidigt ophold i et botilbud efter § 107, hvorefter kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, at borgeren skal modtage bostøtte efter § 85 a i egen bolig, efter at borgerens ophold i botilbuddet er afsluttet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 176 a, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 16, at de anførte perioder for statsrefusion på udgifter til den efterfølgende støtte efter § 85 a beregnes fra datoen for borgerens første udskrivning fra boformen efter § 110. Det fremgår videre af bemærkningerne, at refusionsperioden ikke beregnes på ny, såfremt borgeren inden for den angivne periode igen optages på en boform efter § 110. Det følger videre af bemærkningerne til § 176 a, jf. Folketingstidende 2022-23 tillæg A, L 64 som fremsat, side 35, at såfremt borgeren tager ophold på en boform efter § 110 igen i løbet af den toårige periode, hvor kommunalbestyrelsen har mulighed for at opnå refusion for udgifter til bostøtte efter servicelovens § 85 a, vil kommunalbestyrelsen ikke kunne opnå en forlænget refusionsperiode for udgifterne til bostøtte. Kommunen vil dog kunne opnå refusion for udgifter til borgerens ophold på boformer efter § 110 i serviceloven, såfremt 90-dages refusionsgrænsen inden for et løbende år ikke er opbrugt, jf. servicelovens § 177, stk. 3.

Det følger af servicelovens § 166, at kommunalbestyrelsens afgørelse om bostøtte efter § 85 a i serviceloven kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 354 af 2. april 2024. Efter servicelovens § 166 kan der klages over afgørelsen om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, men ikke over valg af leverandør af støtten efter servicelovens § 85 a, da der ikke er frit valg af leverandør af støtten. Dertil kommer, jf. principafgørelse 76-17 fra 2017, at der kan være tilfælde, hvor Ankestyrelsen alligevel kan prøve, som den valgte leverandør kan yde den tilstrækkelige hjælp. Det fremgår således, at hvis beslutningen om hvem, der skal udføre støtten eller hjælpen, er væsentlig indgribende for borgeren, er der tale om en afgørelse, som borgeren kan klage over til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen kan alene tage stilling til, om borgeren får den tilstrækkelig hjælp ved den valgte leverandør. Ankestyrelsen kan ikke i sin prøvelse pege på en anden leverandør. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over

afgørelsen. Den eksterne leverandør vil dermed ikke kunne klage over afgørelsen.

Der blev med lov nr. 482 af 12. maj 2023 om ændring af lov om social service, lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og forskellige andre love indført en fast track-ordning, jf. bekendtgørelse nr. 1085 af 14. august 2023, § 15, stk. 1., nr. 5, som forpligter Ankestyrelsen til så vidt muligt at træffe afgørelse i sager om klager over afgørelser efter servicelovens § 110, stk. 5, om udskrivning af en borger fra en boform efter § 110 inden 8 uger.

Endeligt følger det af retssikkerhedslovens § 9, stk. 11, jf. lov nr. 407 af 29. april 2025 om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at den kommune, der efter stk. 1-6 og 12-14 er handlekommune for en borger, der har ophold på en boform efter § 110 i lov om social service, med borgerens samtykke kan indgå aftale med en kommune, som borgeren har intention om at flytte til, om, at den nye kommune er handlekommune for borgeren, for så vidt angår følgende: 1) Afgørelser om udskrivning efter § 110, stk. 5, i lov om social service. 2) Udarbejdelse af handleplan efter §§ 141 og 142 i lov om social service. 3) Afgørelse om tilbud i boformer efter §§ 107 og 108 i lov om social service. 4) Afgørelse om hjælp, omsorg eller støtte efter §§ 85 og 85 a i lov om social service.

2.2. Social- og Boligministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har i forbindelse med omlægningen af indsatsen mod hjemløshed fra oktober 2023 været et ønske fra flere interessenter på hjemløshedsområdet om at indføre en ret til, at borgeren selv kan vælge leverandør af bostøtten efter servicelovens § 85 a, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse herom.

I forbindelse med fremsættelsen og behandlingen af lov nr. 482 af 12. maj 2023 blev der stillet beslutningsforslag, B 120, samling 2023-24, om at indføre en selvbestemmelsesordning ved valg af bostøtte for borgere i hjemløshed. Beslutningsforslaget blev ikke vedtaget.

Senest er der med finansloven for 2025 aftalt, at afsætte midler til en selvbestemmelsesordning ved valg af bostøtte for borgere i hjemløshed, som visiteres til bostøtte efter CTI-metoden i housing first-tilgangen.

Det foreslås på den baggrund at indsætte et nyt stk. 3 i servicelovens § 85 a, hvor borgeren har ret til at vælge, at CTI-bostøtten vil skulle leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på et herberg, hvor borgeren har haft ophold, og når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om hjælp, omsorg eller støtte efter den tidsbegrænsede CTI-metode, inden borgeren udskrives fra herberget.

CTI-metoden er en intensiv støttemetode forankret i en case-manager funktion, dvs. en-til-en relation mellem en socialfaglig/socialpædagogisk medarbejder og den enkelte

borger. Støtten efter CTI-metoden er tidsbegrænset til 9 måneder og henvender sig til de borgere, der i betydelig grad kan benytte det eksisterende støttesystem, og som primært har brug for støtte i en kortere overgangsperiode, herunder til at få opbygget et støttenetværk i det eksisterende system. CTI-metoden kan også bruges som en forebyggende indsats i overgangen fra en ustabil til en mere stabil bologituation. Forud for CTI-indsatsen er der en kontaktskabelsesperiode. Efter kontaktskabelsesperioden forløber CTI-indsatsen over tre lige lange faser med hvert sit definerede indhold, hvor intensiteten i kontakten mellem borger og medarbejder falder støt gennem forløbet. Borgeren tilknyttes en medarbejder, som har en koordinerende rolle i sammenlægningen og udførelsen af borgerens CTI-indsats, og som også vil være en gennemgående støtteperson, som yder social og praktisk støtte. At CTI-metoden er tidsbegrænset og faseinddelt betyder, at det vil være lettere for kommunerne at indgå en leverandøraftale, da denne vil kunne afgrænses til en fast periode og med klare mål for indsatsen.

Ministeriet finder, at en indførelse af en ret til, at borgeren selv vil kunne vælge leverandør af CTI-støtten vil give borgeren mulighed for at ønske og bevare relationen til en bestemt medarbejder fra et herberg, hvor borgeren har haft ophold i de tilfælde, hvor borgeren visiteres til den tidsbegrænsede CTI-støtte, og dermed sikre, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne afvise borgerens ønske herom. Det vil dog være en forudsætning, at herberget vil kunne levere støtten ud fra dels et fagligt hensyn til, at den pågældende medarbejder har de nødvendige kompetencer, og dels en række ressourcemæssige hensyn til, at herberget vil kunne levere støtten, herunder at herberget har ressourcer til at levere støtten, at den pågældende medarbejder har kapacitet til at levere støtten, samt at borgerens bolig er beliggende i passende afstand fra leverandøren af bostøtten. Fælles for det faglige og de ressourcemæssige hensyn er, at det sikres, at den støtte og indsats, der vil skulle leveres efter det foreslåede stk. 3, er forenelig med den visiterede indsats efter servicelovens § 85 a, stk. 1.

Ministeriet finder videre, at såfremt kommunalbestyrelsen ikke følger borgerens ønsker efter det foreslåede stk. 3, skal kommunalbestyrelsen, som led i udarbejdelsen af handleplanen efter § 142, stk. 4, skriftligt begrunde, hvorfor borgerens ønske ikke efterkommes.

På den baggrund foreslås det med et nyt stk. 4, at kommunalbestyrelsen vil kunne afslå borgerens valg af bostøtte efter det foreslåede stk. 3 på baggrund af faglige eller ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten. Hertil kommer, at kommunalbestyrelsen vil skulle medtage herberget vurdering af de faglige og ressourcemæssige hensyn ved afslaget af borgerens valg af leverandør af bostøtten efter det foreslåede stk. 3. Det foreslås også, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten efter det foreslåede stk. 3, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

Derudover finder ministeriet, at såfremt borgeren har et øns-

ke om, at en konkret medarbejder fra et herberg, hvor borgeren har haft ophold skal levere bostøtten efter det foreslåede stk. 3, skal kommunalbestyrelsen indgå en aftale med herberget, hvor medarbejderen er ansat. Det foreslås derfor at indsætte et nyt stk. 5 i servicelovens § 85 a, som skal give social- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og det herberg, der skal levere den tidsbegrænsede CTI-støtte efter den foreslåede stk. 3. Dette foreslås for at sikre kvalitet og ensartethed i leverandøraftalerne mellem kommunalbestyrelsen og det herberg, der vil skulle levere støtten efter det foreslåede stk. 3. Samtidig foreslås det at indsætte et nyt stk. 6 i servicelovens § 85 a, som skal give social- og boligministeren bemyndigelse til at fastsætte en national takst for den tidsbegrænsede CTI-støtte efter det foreslåede stk. 3. Dette foreslås for at sikre en ensartet beløbsgrænse for taksten, som tilbuddet vil kunne opkræve af borgerens handlekommune samt bidrage til at give kommunerne mulighed for økonomisk styring af et område med selvbestemmelse.

3. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål

Lovforslaget vurderes, at have positiv indflydelse på opfyldelse af FN's verdensmål, herunder delmål 16.7 om at sikre lydhøre, inkluderende, deltagerbaserede og repræsentative beslutningsprocesser på alle niveauer, da lovforslaget vil medføre ret til selvbestemmelse af leverandør af den tidsbegrænsede CTI-støtte efter den foreslåede stk. 3 i servicelovens § 85 a for borgere i hjemløshed, der har haft ophold på et herberg.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre kommunale merudgifter på 1,2 mio. kr. i 2026 og 2,5 mio. kr. i 2027 og årligt herefter (2026-pl). Forslagets økonomiske konsekvenser forhandles med KL.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for staten af betydning. Forslaget berører ikke regioner.

Lovforslaget forventes at ville medføre implementeringskonsekvenser for kommunerne som følge af det foreslåede stk. 3 i servicelovens § 85 a, hvor borgeren har mulighed for at vælge, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på et herberg, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 1 inden udskrivning fra herberget.

I forhold til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes, at der på området er behov for en konkret og individuel vurdering som grundlag for afgørelser efter serviceloven. På den baggrund vurderes lovforslaget ikke at opfylde tredje princip om muliggørelse af automatisk sagsbehandling. Lovforslaget vurderes at efterleve de seks andre principper for digitaliseringsklar lovgivning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes at ville medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af det foreslåede stk. 5 i servicelovens § 85 a, hvor social- og boligministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og det herberg, som vil skulle levere den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter den foreslåede stk. 3 i servicelovens § 85 a. Lovforslagets administrative konsekvenser forventes ikke at ville overstige bagatelgrænsen for forelæggelse for regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr.

Derudover forventes lovforslaget at ville medføre mindre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, som følge af det foreslåede stk. 5 og stk. 6, hvor social- og boligministeren dels bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og det herberg, som vil skulle levere CTI-støtten efter det foreslåede stk. 3, og dels bemyndiges til at fastsætte en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede stk. 3. Bemyndigelsen efter det foreslåede stk. 5 forventes blandt andet anvendt til, at herberget, der vil skulle levere CTI-støtten efter den foreslåede stk. 3 kan dokumentere, at medarbejderen, der vil skulle levere støtten, har de nødvendige kompetencer for at kunne levere støtten, herunder har gennemgået et kursus i den specialiserede støttemetode fra housing first-tilgangen. Lovforslagets økonomiske konsekvenser forventes ikke at ville overstige 10 mio. kr. på samfundsplan.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at ville medføre mindre administrative konsekvenser for borgeren, såfremt borgeren benytter sin klageret til Ankestyrelsen, hvis borgerens ønske til valg af leverandør for den tidsbegrænsede CTI-bostøtte efter den foreslåede stk. 3 i servicelovens § 85 a ikke imødekommes.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 26. juni 2025 til den 25. august 2025 (61 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankestyrelsen, BL - Danmarks Almene Boliger, Blå Kors Danmark, Dansk Erhverv, Dansk Socialrådgiverforening,

Danske Regioner, FOA, Frederiksberg Kommune (Socialtilsyn Hovedstaden), Frelsens Hær, Faaborg-Midtfyn Kommune (Socialtilsyn Syd), Gadejuristen, Hjem til Alle, Hjørring Kommune (Socialtilsyn Nord), Holbæk Kommune (Socialtilsyn Øst), Hus Forbi, KFUK's Sociale Arbejde, KFUM's Sociale Arbejde, Kirkens Korshær, KL, Kofoeds Skole, Kommunale velfærdschefer, Kriminalforsorgsforeningen, Kristelig Fagbevægelse, Landsforeningen af Socialpædagoger (LFS), Landsforeningen af væresteder (LVS), Landsfor-

eningen Arbejde Adler, LOCHI – Foreningen for ledere og chefer i offentlige hjemløshedsindsatser, LOS – de private sociale tilbud, Mændenes Hjem, Projekt Udenfor, Røde Kors, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Boformer for Hjemløse (SBH), SAND, Selveje Danmark, Silkeborg Kommune (Socialtilsyn Midt), Socialpædagogerne, Socialt Lederforum, Stenbroens Jurister og WeShelter.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre kommunale merudgifter på 1,2 mio. kr. i 2026 og 2,5 mio. kr. i 2027 og årligt herefter. Forslaget har ikke økonomiske konsekvenser for stat af betydning, og berører ikke regioner.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget forventes at ville medføre negative implementeringskonsekvenser for kommuner, som følge af den i lovforslaget foreslåede stk. 3 i servicelovens § 85 a.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget forventes at ville medføre mindre negative økonomiske konsekvenser for erhvervslivet som følge af det i lovforslaget foreslåede stk. 5 og stk. 6 i servicelovens § 85 a. Lovforslagets økonomiske konsekvenser forventes ikke at ville overstige 10 mio. kr. på samfundsplan.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Lovforslaget forventes at ville medføre mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet som følge af det foreslåede stk. 5 i servicelovens § 85 a. Lovforslagets administrative konsekvenser forventes ikke at ville overstige bagatelgrænsen for forelæggelse for regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes at ville medføre positive administrative konsekvenser for borgeren, i de tilfælde hvor borgeren benytter sin klageret til Ankestyrelsen, hvis borgerens ønske til valg af leverandør for den tidsbegrænsede bostøtte efter den foreslåede stk. 3 i servicelovens § 85 a ikke efterkommes.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja	Nej

ring (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EUregulering) (sæt X)	X
--	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af § 85 a i lov om social service (herefter serviceloven), at kommunalbestyrelsen kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer. Det fremgår videre af § 85 a, stk. 2, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i servicelovens § 85 a, hvor borgeren har ret til at vælge, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 1 inden udskrivning fra boformen efter § 110, jf. dog stk. 4.

Med det foreslåede *stk. 3* indføres en ret til, at borgeren, der har haft ophold på et herberg, har ret til at vælge, at den tidsbegrænsede CTI-bostøtte skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på herberget, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, at borgeren skal tilbydes den tidsbegrænsede CTI-bostøtte, når borgeren skal over i egen bolig, og inden borgeren udskrives fra herberget.

Det foreslåede *stk. 3*, vil blive omfattet af den nuværende regel i § 166 i serviceloven om, at kommunalbestyrelsens afgørelser om bostøtte, herunder også leverandørvalget kan indbringes for Ankestyrelsen. Det betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse om tidsbegrænset bostøtte og leverandør heraf, vil kunne påklages til Ankestyrelsen, såfremt borgers valg af den tidsbegrænset bostøtte efter det foreslåede *stk. 3* ikke imødekommes.

Det foreslås med et nyt *stk. 4, 1. pkt.*, i servicelovens § 85 a, at kommunalbestyrelsen kan afslå borgerens valg af bostøtte efter *stk. 3* på baggrund faglige eller ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten.

Det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.* vil indebære, at såfremt herberget, der vil skulle levere den tidsbegrænsede bostøtte efter det foreslåede *stk. 3*, ikke kan levere støtten på grund af faglige eller ressourcemæssige hensyn, vil kommunalbestyrelsen kunne afslå borgerens valg af leverandør af bostøtten efter *stk. 3*. Det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.* vil videre indebære, at kommunalbestyrelsen skal medtage herbergets vurdering af de faglige og ressourcemæssige hensyn ved afslaget af

borgerens valg af leverandør af bostøtten efter det foreslåede *stk. 3*.

Ved faglige hensyn forstås, at den pågældende medarbejder på herberget, der vil skulle levere støtten efter det foreslåede *stk. 3*, har de nødvendige kompetencer for at kunne levere støtten, herunder har gennemgået et kursus i de specialiserede støttemetoder efter housing first-tilgangen, der sikrer, at den pågældende medarbejder har den nødvendige viden om de redskaber, der skal til for at arbejde effektivt med mennesker i hjemløshed.

Ved ressourcemæssige hensyn forstås, at den pågældende medarbejder på herberget, der vil skulle levere støtten efter det foreslåede *stk. 3*, har tid, kapacitet og et ønske om at levere støtten. Hertil kommer, at det anbefales, at den pågældende medarbejder har et forholdsvis lavt antal borgere tilknyttet, da det vurderes at være en forudsætning for at kunne opnå de forventede resultater med metoden. Ved ressourcemæssige hensyn forstås også, at herberget, der vil skulle levere støtten efter det foreslåede *stk. 3*, i dets tilrettelæggelse og fordeling af personaleressourcer kan frigive den pågældende medarbejder til at kunne levere støtten efter det foreslåede *stk. 3*. Ved ressourcemæssige hensyn forstås videre, at borgerens bolig er beliggende i passende afstand fra leverandøren af bostøtten. Hertil kommer, at det sikres, at den støtte og indsats, der vil skulle leveres, er forenelig med den visiterede indsats. Hertil kommer også, at leverandøren vil skulle have fokus på borgerens trivsel i lokalsamfundet/boligområdet og brug af lokale tilbud.

Herudover foreslås det i et nyt *stk. 4, 2. pkt.*, at følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten efter *stk. 3*, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter *stk. 1*.

Det foreslåede *stk. 4, 2. pkt.* vil medføre, at i de tilfælde, hvor borgeren inden udskrivning fra et ophold på et herberg visiteres til den tidsbegrænsede CTI-bostøtte, vil kommunen som led i udarbejdelsen af handleplanen efter § 142, stk. 4, skulle begrunde det i en skriftlig afgørelse, hvis borgerens ønske ikke efterkommes. Dermed vil kommunalbestyrelsen skulle skriftligt begrunde, hvilke faglige eller ressourcemæssige hensyn efter det foreslåede *stk. 4, pkt. 1*, der ligger til grund for, at borgerens ret til valg af leverandør af CTI-bostøtte efter det foreslåede *stk. 3* ikke efterkommes.

De gældende regler i § 85 a i serviceloven indeholder ikke hjemmel til, at social- og boligministeren kan fastsætte nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og et herberg, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede *stk. 3*. De gældende regler i servicelovens § 85 a indeholder ligeledes ikke hjemmel til, at social- og boligministeren kan fastsætte en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter det foreslåede *stk. 3*.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt *stk. 5* i servicelovens § 85 a, hvorefter social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter *stk. 3*.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte krav om, at kommunalbestyrelsen vil skulle indgå en leverandøraftale med det herberg, hvor medarbejderen er ansat, for at sikre kommunal styring med den indsats, som borgeren visiteres til, og som den pågældende medarbejder vil skulle levere efter det foreslåede *stk. 3*.

Bemyndigelsen vil videre blive anvendt til at fastsætte et krav om, at herberget, hvis medarbejder, der vil skulle levere støtten efter det foreslåede *stk. 3*, overfor kommunen kan dokumentere, at den pågældende medarbejder, har de nødvendige kompetencer for at kunne levere støtten, herunder har gennemgået et kursus i de specialiserede støttemetoder efter housing first-tilgangen, der sikrer, at den pågældende medarbejder har den nødvendige viden om de redskaber, der skal til for at arbejde effektivt med mennesker i hjemløshed, og dermed sikre at borgeren fastholder sin bolig, og ikke falder tilbage i hjemløshed. Dokumentation vil f.eks. kunne være en form for et kursusbevis. Kommunalbestyrelsen vil i leverandøraftalen desuden kunne fastsætte nærmere vilkår for, hvordan leverandøren løbende vil skulle orientere om progression og fremdrift i indsatsen. I den forbindelse anbefales det, at herberget oversender den pædagogiske plan til kommunen. De i leverandøraftalen fastsatte krav vil ikke kunne være mere restriktive eller mere lempelige end de krav, kommunalbestyrelsen stiller til egne CTI-forløb.

Bemyndigelsen vil desuden blive anvendt til at kommunalbestyrelsen som en del af leverandøraftalen vil kunne aftale vilkår for udbetaling af bostøtten til det herberg, som leverer den tidsbegrænsede CTI-bostøtte. Det vil f.eks. kunne aftales, at betalingen sker månedligt. Hensynet er, at kommunen ikke vil være forpligtet til at betale den fulde udgift i de tilfælde, hvor borgeren måtte vælge at springe fra forløbet, inden forløbet afsluttes, eller leverandøren ikke længere har mulighed for at levere støtten. Kommunen vil før afslutningen af forløbet skulle vurdere, om borgerens støttebehov er dækket efter den konkrete CTI-indsats ophør, og/eller om der vil være behov for yderligere indsatser.

Bemyndigelsen vil i øvrigt blive anvendt til at fastsætte regler om bortfald af leverandøraftalen. Det vil eksempelvis være, at såfremt borgerens valg af leverandør af den tidsbegrænsede CTI-bostøtte ikke længere efterkommes på baggrund af faglige eller ressourcemæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten efter det foreslåede *stk. 4*, og borgeren ikke ønsker at modtage bostøtte fra en anden medarbejder

på herberget, vil leverandøraftalen bortfalde. Det vil også være, at i det tilfælde, at den pågældende medarbejder fra herberget, der leverer bostøtten, ikke har mulighed for at færdiggøre forløbet med borgeren, vil borgerens ret til at vælge, om en anden medarbejder fra herberget vil skulle levere bostøtten, fortsat være gældende, og leverandøraftalen vil således ikke bortfalde. Som led i leverandøraftalen om levering af bostøtten vil det påhvile herberget at orientere kommunen, såfremt der vil være medarbejderudskiftning i løbet af det enkelte borgerforløb. Såfremt herberget ikke vil have mulighed for at tilbyde borgeren en ny bostøtte, vil kommunen fortsat være forpligtet til at levere den ydelse, som kommunen har truffet afgørelse om, at borgeren skal modtage. Såfremt betingelserne for at yde bostøtten på anden vis ophører, hvilket eksempelvis vil forekomme, hvis borgeren på ny tager et længerevarende ophold på en boform, eller hvis borgeren skal have et længerevarende fængselsophold eller lignende, vil borgeren ikke længere kunne modtage bostøtte efter § 85 a, og leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og herberget vil således bortfalde.

Det foreslås også at indsætte et nyt *stk. 6* i servicelovens § 85 a, hvorefter social- og boligministeren fastsætter en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter *stk. 3*.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte en beløbsgrænse for taksten, som tilbuddet vil kunne opkræve af borgers handlekommune.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2026.

Det foreslås med *stk. 2*, at loven ikke finder anvendelse for afgørelser om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, *stk. 1*, i lov om social service, der er truffet før lovens ikrafttrædelse. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede overgangsbestemmelse vil medføre, at afgørelser om hjælp, omsorg eller støtte efter § 85 a, *stk. 1* i serviceloven, der er truffet før d. 1. juli 2026, ikke vil være omfattet af det foreslåede *stk. 3* i servicelovens § 85 a.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, da serviceloven, der ændres i, ikke gælder for Færøerne og Grønland eller ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1129 af 22. september 2025, som ændret ved § 4 i lov nr. 716 af 20. juni 2025 og § 2 i lov nr. 745 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

§ 85 a. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde hjælp, omsorg eller støtte til udvikling af færdigheder efter de specialiserede støttemetoder fra housing first-tilgangen til personer i hjemløshed eller i risiko for hjemløshed, som har behov for hjælp, omsorg eller støtte på grund af særlige sociale problemer.

Stk. 2. Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

1. I § 85 a indsættes som stk. 3-6:

»*Stk. 3.* Borgeren har ret til at vælge, at støtten skal leveres af en bestemt medarbejder, der er ansat på den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 1 inden udskrivning fra boformen efter § 110, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan afslå borgerens valg af bostøtte efter stk. 3 på baggrund faglige eller ressource-mæssige hensyn hos leverandøren af bostøtten. Følger kommunalbestyrelsen ikke borgerens ønsker til leverandør af bostøtten efter stk. 3, jf. § 142, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen begrunde dette i afgørelsen efter stk. 1.

Stk. 5. Social- og boligministeren fastsætter nærmere regler om leverandøraftalen mellem kommunalbestyrelsen og den boform efter § 110, hvor borgeren har haft ophold, som leverer den tidsbegrænsede hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 3.

Stk. 6. Social- og boligministeren fastsætter en national takst for tidsbegrænset hjælp, omsorg eller støtte efter stk. 3.«